

1. В рамките на своите образователни системи, страните признават, че лицата, принадлежащи към национално малцинство, имат право да създават и управляват свои частни заведения за образование и обучение.

2. Упражняването на това право не предполага каквото и да е финансово задължение за страните.

Член 14.

1. Страните се задължават да признаят, че всяко лице, принадлежащо към национално малцинство, има право да изучава своя малцинствен език.

2. В области, традиционно населени с лица, принадлежащи към национални малцинства, или в които тези лица имат значителен брой, ако съществува достатъчна потребност, страните се стремят да осигурят, доколкото е възможно и в рамките на своите образователни системи, лицата, принадлежащи към тези малцинства, да имат съответни възможности за преподаване или обучение на малцинствен език.

3. Алинея 2 на този член се прилага без нанасяне на вреда на изучаването на официалния език или на преподаването на този език.

Член 15.

Страните създават необходимите условия за ефективното участие на лицата, принадлежащи към национални малцинства, в културния, социалния и икономическия живот, както и в държавните дела, особено в тези, които ги засягат.

Член 16.

Страните се въздържат от мерки, които променят съотношението на населението в областите, населени от лица, принадлежащи към национални малцинства и целят ограничаване на правата и свободите, произтичащи от

принципите, провъзгласени в настоящата рамкова Конвенция.

Член 17.

1. Страните се задължават да не нарушават правото на лицата, принадлежащи към национални малцинства, да установяват и поддържат свободни и мирни контакти през границите с лица, законно пребиваващи в други държави, особено тези, с които те споделят една етническа, културна, езикова или религиозна самобитност или общо културно наследство.

2. Страните се задължават да не нарушават правото на лицата, принадлежащи към национални малцинства, да участват в дейността на неправителствени организации както на национално, така и на международно равнище.

Член 18.

1. Страните се стремят да сключат, където е необходимо, двустранни и многостранни споразумения с други държави, особено съседни държави, за да осигурят защитата на лицата, принадлежащи към съответните национални малцинства.

2. Където това е подходящо, страните предприемат мерки за поощряване на трансграничното сътрудничество.

Член 19.

Страните се задължават да уважават и прилагат принципите, провъзгласени в настоящата рамкова Конвенция, като правят, където е необходимо, само тези ограничения, рестрикции или дерогации, предвидени от международните правни инструменти, особено Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, доколкото те се свързват с правата и свободите, произтичащи от споменатите принципи.

(Следва.)